

Številka: 018-099/2023-49

Datum: 18. 12. 2023

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Igorja Luzarja, kot predsednika senata, ter Sama Červeka, kot člana senata, in mag. Zlate Jerman, kot članice senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Dobava merilno-komunikacijske opreme*«, v sklopu A in sklopu B, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja ISKRAEMECO, merjenje in upravljanje energije, d.d., Savska loka 4, Kranj (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika ELES, d.o.o., Hajdrihova ulica 2, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), dne 18. 12. 2023

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi in se razveljavi odločitev naročnika v sklopu A in sklopu B, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« z dne 19. 7. 2023.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške postopka pravnega varstva v višini 3.550,00 EUR v roku 15 dni od prejema tega sklepa, v primeru zamude skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od prvega dne po poteku roka za prostovoljno izpolnitev do plačila. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.

Obrazložitev:

Naročnik, SODO d.o.o., Minařikova ulica 5, Maribor, je obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga je razdeljenega na dva sklopa po odprtem postopku oddajal v imenu in za račun več naročnikov, na portalu javnih naročil objavil dne 9. 12. 2022, pod številko objave JN008267/2022-E01, v Uradnem listu Evropske unije pa dne 12. 12. 2022, pod številko objave 2022/S 239-689655.

Dne 20. 7. 2023 je naročnik na portalu javnih naročil objavil dokument »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« z dne 19. 7. 2023, iz katerega izhaja, da je javno naročilo v sklopih A in B dodelil skupnima ponudnikoma, tj. družbama SOLVERA LYNX nove tehnologije za energetiko d.o.o., Železnikova ulica 4, Maribor, in METRICSX, razvoj programske opreme in svetovanje, d.o.o.,

Stanežiče 26C, Ljubljana – Šentvid (v nadaljevanju: izbrani ponudnik). Dalje je iz navedenega dokumenta razvidno, da je vlagatelj oddal ponudbo tako v sklopu A kot v sklopu B. Ponudba vlagatelja, ki jo je naročnik v sklopu A ocenil kot dopustno, se je v navedenem sklopu po merilu uvrstila na drugo mesto, v sklopu B pa je naročnik vse prejete ponudbe (z izjemo ponudbe izbranega ponudnika) zavrnil kot nedopustne.

Vlagatelj je zoper naročnikovo odločitev o oddaji javnega naročila v sklopih A in B z vlogo z dne 28. 7. 2023 vložil zahtevek za revizijo, v katerem predlaga razveljavitev postopka oddaje predmetnega javnega naročila ter ponovitev slednjega, zahteva pa tudi povračilo stroškov postopka pravnega varstva. V zvezi s sklopom A vlagatelj naročniku očita več kršitev. Zatrjuje, da mu je naročnik kršil pravico do vpogleda v dokumentacijo in, posledično, pravico do pravnega varstva, dalje pa navaja, da je naročnik kršil Zakon o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3) ter dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila s tem, ko je ponudbo izbranega ponudnika v sklopu A ocenil kot dopustno. V tej zvezi (med drugim) zatrjuje, da je predstavnik vlagatelja pri pregledu vzorcev izbranega ponudnika opazil, da ima vzorec enofaznega števcu serijske številke 00109346 BS (tj. British standard) priključnico, ki pa ni skladna z zahtevami konkretnega javnega naročila. Naročnik je namreč v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval standardno vijačno DIN priključnico, kar pa – ob upoštevanju točke »1.10. Maksimalne dimenzije števcu, priključitev in material«, vključene v dokument »Tehnične zahteve za merilno in komunikacijsko opremo JN MKO« – pomeni, da bi morala biti priključnica skladna s standardom DIN 43857. Ker ni, zatrjuje vlagatelj, ponudba izbranega ponudnika v sklopu A ne ustreza zahtevam naročnika iz tehničnih specifikacij. V nadaljevanju vlagatelj (tudi) v zvezi s sklopom B zatrjuje več kršitev naročnika. Med drugim navaja, da v zvezi s ponujeno opremo v sklopu B v ponudbi res ni predložil zahtevanih certifikatov, temveč (le) potrdilo Urada za meroslovje, iz katerega je izhajalo, da je za navedeno opremo vložil zahtevo za odobritev tipa. Ker pa je vlagatelj v nadaljevanju zahtevana certifikata pridobil in ju tudi priložil k zahtevku za revizijo, je pogoj izpolnjen, ponudba vlagatelja v sklopu B pa dopustna. Posledično je naročnik ravnal v nasprotju z določbami ZJN-3, ko vlagatelju ni dovolil vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika v sklopu B. Četudi vlagatelju ni bil omogočen vpogled v ponudbo izbranega ponudnika v sklopu B, gre izpostaviti, da obstaja velika verjetnost, da imajo vzorci izbranega ponudnika (tudi v sklopu B) BS priključnico in ne priključnice po standardu DIN 43857, kot je to v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval naročnik. Glede na vse navedeno vlagatelj v zahtevku za revizijo predlaga tudi izdajo sklepa o zadržanju postopka oddaje javnega naročila.

Izbrani ponudnik se je po vodilnem partnerju, tj. družbi SOLVERA LYNX nove tehnologije za energetiko d.o.o., z vlogo z dne 2. 8. 2023 izjasnil o navedbah vlagatelja iz zahtevka za revizijo. V vlogi (po vsebini smiselno) navaja, da oprema, ki jo ponuja v sklopih A in B, izpolnjuje vse zahteve iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Po zatrjevanju izbranega ponudnika je ponujena oprema v skladu z DIN razporeditvijo faznih ter ničelnih vodnikov števcu in je skladna z zahtevo po standardni vijačni DIN priključnici.

Naročnik je z odločitvijo z dne 25. 8. 2023 zahtevek za revizijo zavrnil, posledično pa je zavrnil tudi vlagateljevo zahtevo za povračilo stroškov postopka pravnega varstva. V omenjeni odločitvi naročnik nasprotuje navedbam vlagatelja in (med drugim) navaja, da standard DIN 43857 definira dimenzije in priključne mere meril ter razvrstitev napetostnih in tokovnih vodnikov. Po zatrjevanju naročnika je iz priloženih slik razvidno, da priključnica ponujene opreme izbranega ponudnika v sklopu A ustreza standardu DIN 43857. Naročnik je v okviru ocenjevanja ponudb preveril skladnost ponujene opreme s tehničnimi zahtevami in ugotovil, da (tudi) v sklopu B ponujena oprema izbranega ponudnika izpolnjuje zahteve iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. V nasprotju s ponudbo izbranega ponudnika, zatrjuje naročnik, pa ponudba vlagatelja v sklopu B ni dopustna. V tej zvezi vlagatelj v zahtevku za revizijo sam navaja, da v sklopu B za števec jalove energije v ponudbi ni predložil zahtevanega certifikata, s tem pa potrjuje, da je ocena

naročnika o nedopustnosti njegove ponudbe v sklopu B pravilna. Glede na vse navedeno je po mnenju naročnika zahtevki za revizijo neutemeljeni.

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 25. 8. 2023 odstopil dokumentacijo iz postopka oddaje javnega naročila in iz predrevizijskega postopka.

Vlagatelj se je z vlogo z dne 30. 8. 2023 opredelil do navedb naročnika iz odločitve o zavrnitvi zahtevka za revizijo. V vlogi vztraja tako pri pravovarstvenem predlogu kot tudi pri vseh očitkih in dokazih iz zahtevka za revizijo ter se dodatno opredeljuje do posameznih naročnikovih navedb.

Državna revizijska komisija je s sklepom, št. 018-099/2023-5 z dne 31. 8. 2023, odločila, da se predlogu vlagatelja za izdajo sklepa o zadržanju postopka oddaje javnega naročila ne ugotovi.

Državna revizijska komisija je dne 1. 9. 2023 naročnika pozvala, naj ji odstopi manjkajočo dokumentacijo iz postopka oddaje javnega naročila. Istega dne je Državna revizijska komisija – ker tega ni storil že naročnik – vlagatelju v seznanitev posredovala vlogo izbranega ponudnika z dne 2. 8. 2023.

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 4. 9. 2023 odstopil manjkajočo dokumentacijo iz postopka oddaje javnega naročila.

Vlagatelj se je z vlogo z dne 6. 9. 2023 opredelil do navedb izbranega ponudnika iz vloge z dne 2. 8. 2023.

Državna revizijska komisija je na podlagi pregleda spisovne dokumentacije ugotovila, da ji dokumentacija iz postopka oddaje javnega naročila in iz predrevizijskega postopka ni bila odstopljena v celoti, zato je dne 8. 9. 2023 naročnika ponovno pozvala, naj ji odstopi manjkajočo dokumentacijo.

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 11. 9. 2023 odstopil manjkajočo dokumentacijo.

Državna revizijska komisija je na podlagi preučitve odstopljene dokumentacije in prejetih vlog ocenila, da je za ugotovitev oziroma presojo nekaterih dejstev, pomembnih za sprejem odločitve v obravnavani zadevi, potrebno strokovno znanje, s katerim sama ne razpolaga. Posledično je Državna revizijska komisija, na podlagi 34. člena ZPVPJN in prvega odstavka 36. člena ZPVPJN, s sklepom, št. 018-099/2023-18 z dne 22. 9. 2023, odredila pridobitev strokovnega mnenja, za izdelavo katerega je določila prof. dr. B. B. (v nadaljevanju: strokovnjak). Državna revizijska komisija je z navedenim sklepom strankama revizijskega postopka naložila tudi plačilo preujma za izdelavo strokovnega mnenja.

Vlagatelj je Državni revizijski komisiji potrdilo o plačilu preujma v zahtevani višini posredoval dne 25. 9. 2023, naročnik pa dne 27. 9. 2023.

Dne 27. 9. 2023 je Državna revizijska komisija naročnika pozvala, naj ji odstopi vzorce spornih števcov in podatkovnega zbiralnika, potrebnih za izdelavo strokovnega mnenja, ki jih je v sklopih A in B v ponudbi predložil izbrani ponudnik.

Po prejemu vzorcev je Državna revizijska komisija z dopisom z dne 5. 10. 2023 strokovnjaku zastavila vprašanja, na katera bi bilo potrebno odgovoriti v okviru strokovnega mnenja, ter mu posredovala vzorce in dokumentacijo, potrebno za izdelavo mnenja.

Državna revizijska komisija je dne 18. 10. 2023 prejela strokovno mnenje ter ga dne 19. 10. 2023 posredovala vlagatelju, naročniku in izbranemu ponudniku v opredelitev.

Vlagatelj in izbrani ponudnik sta se do strokovnega mnenja opredelila z vlogama z dne 23. 10. 2023, vlogo z naslovom "Opredelitev do strokovnega mnenja" z dne 23. 10. 2023 pa je Državni revizijski komisiji v imenu družbe ELES, d.o.o., Hajdrihova ulica 2, Ljubljana, posredoval tudi mag. A. A. Iz zadnje navedene vloge je razbrati, da je (predhodni) naročnik, družba SODO d.o.o., zaradi pripojitve k prevzemni družbi ELES, d.o.o., prenehal obstajati, zato se do strokovnega mnenja v imenu (novega) naročnika, tj. družbe ELES, d.o.o., opredeljuje mag. A. A. Ker pa slednji, ki ni bil zakoniti zastopnik družbe ELES, d.o.o., pooblastila za zastopanje navedene družbe ni predložil niti v omenjeni vlogi niti v roku, ki mu ga je s pozivom, št. 018-099/2023-36 z dne 27. 10. 2023, določila Državna revizijska komisija, omenjene vloge pri sprejemu odločitve v dani zadevi ni mogoče upoštevati. Ne glede na navedeno pa se je Državna revizijska komisija z omenjeno vlogo seznanila z dejstvom (v nadaljevanju potrjenim tudi z vpogledom v sodni register), da je bil (predhodni) naročnik, družba SODO d.o.o., zaradi pripojitve k prevzemni družbi ELES, d.o.o., dne 2. 10. 2023 izbrisan iz sodnega registra in je s tem prenehal obstajati, družba ELES, d.o.o., pa je kot prevzemna družba v skladu s šestim odstavkom 580. člena Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 42/06 s sprem.; v nadaljevanju: ZGD-1) postala njegova univerzalna pravna naslednica.

Dne 7. 11. 2023 je družba ELES, d.o.o., Državni revizijski komisiji posredovala vlogo "Opredelitev do strokovnega mnenja" z istega dne. Navedena vloga je (z izjemo podpisnika) povsem identična vlogi z naslovom "Opredelitev do strokovnega mnenja" z dne 23. 10. 2023, ki jo je vložil mag. A. A. Z navedeno vlogo se družba ELES, d.o.o., kot naročnik (pravočasno) opredeljuje do pridobljenega strokovnega mnenja in na konkludenten način zanesljivo podaja izjavo volje o prevzemu predmetnega revizijskega postopka na strani naročnika.

Državna revizijska komisija je v posledici navedenega izdala sklep, št. 018-099/2023-41 z dne 13. 11. 2023, s katerim je ugotovila, da je bil predmetni revizijski postopek po samem zakonu prekinjen dne 2. 10. 2023, ko je (predhodni) naročnik, družba SODO d.o.o., z izbrisom iz sodnega registra zaradi pripojitve k prevzemni družbi ELES, d.o.o., prenehal obstajati. Dalje je Državna revizijska komisija z navedenim sklepom ugotovila tudi, da se je predmetni revizijski postopek dne 7. 11. 2023 nadaljeval z (novim) naročnikom, tj. s prevzemno družbo ELES, d.o.o. Navedenega dne je namreč družba ELES, d.o.o., kot že pojasnjeno, vložila vlogo z istega dne, v kateri je na konkludenten način izjavila voljo o prevzemu predmetnega revizijskega postopka na strani naročnika.

Državna revizijska komisija je po preučitvi vlog, s katerimi so se vlagatelj, naročnik ter izbrani ponudnik opredelili do strokovnega mnenja, z dopisom, št. 018-099/2023-43 z dne 14. 11. 2023, strokovnjaka zaprosila za pojasnilo v zvezi z določenimi vprašanji, povezanimi s strokovnim mnenjem. Strokovnjak je zahtevano pojasnilo Državni revizijski komisiji posredoval dne 20. 11. 2023.

Dne 21. 11. 2023 je Državna revizijska komisija z dopisom, št. 018-099/2023-45 z istega dne, pridobljeno pojasnilo strokovnjaka (skupaj s strokovnim mnenjem) posredovala vlagatelju, naročniku in izbranemu ponudniku v opredelitev. Vlagatelj se je do pridobljenega pojasnila opredelil z vlogo z dne 23. 11. 2023, izbrani ponudnik pa z vlogo z dne 22. 11. 2023. Naročnik se do pridobljenega pojasnila strokovnjaka ni opredelil.

Po pregledu in preučitvi dokumentacije o javnem naročilu ter dokumentacije, predložene v postopku pravnega varstva, po preučitvi navedb vlagatelja, izbranega ponudnika in naročnika ter po preučitvi strokovnega mnenja in pripomb nanj ter pojasnila k strokovnemu mnenju in pripomb nanj je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Med strankama revizijskega postopka je spor glede vprašanja, ali je naročnik ravnal v skladu z določbami ZJN-3 in dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, ko je ponudbo izbranega ponudnika v sklopih A ter B ocenil kot dopustno, posledično pa je izbranemu ponudniku (kot prvouvrščenemu po merilu) v navedenih sklopih oddal javno naročilo, ponudbo vlagatelja v sklopu B pa je ocenil kot nedopustno.

Naročnikovo ravnanje je treba presojeti z vidika 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3, v skladu s katero je dopustna tista ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam ter zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega njegovih zagotovljenih sredstev. Naročnik odda javno naročilo na podlagi meril po tem, ko v skladu s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 preveri izpolnjevanje naslednjih pogojev: a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3, ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. ter 83. člena ZJN-3, če so ta bila določena. V skladu z drugim odstavkom 89. člena ZJN-3 naročnik pred oddajo javnega naročila preveri obstoj in vsebino podatkov oziroma drugih navedb iz ponudbe ponudnika, kateremu se je odločil oddati javno naročilo.

Iz citiranih določb ZJN-3 izhaja, da lahko naročnik javno naročilo odda le ponudniku, ki predloži dopustno ponudbo, tj. ponudbo, ki (med drugim) ustreza zahtevam naročnika, določenim v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, s tem pa tudi zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah.

Tehnične specifikacije oblikuje naročnik ob upoštevanju določb 68. člena ZJN-3 in jih navede v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila (prim. prvi odstavek 68. člena ZJN-3). Naročnik s tehničnimi specifikacijami opiše predmet javnega naročila oziroma opredeli zahtevane lastnosti slednjega, kot so način delovanja in uporabe, stopnja kakovosti, dimenzije, tehnični parametri, proizvodni postopki, okoljske lastnosti itd.

Državna revizijska komisija na podlagi vpogleda v dokument „*Navodila ponudnikom za pripravo ponudbe*“ (ki je del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila), poglavje „*Predmet javnega naročila*“, uvodoma ugotavlja, da naročnik v sklopu A (med drugim) naroča enofazni napredni števec z G3 PLC komunikacijskim vmesnikom, razreda točnosti A za delovno energijo in 2 za jalovo energijo, v sklopu B pa naroča enofazni napredni števec z LTE CAT1 komunikacijskim vmesnikom, razreda točnosti A za delovno energijo in 2 za jalovo energijo, ter trifazni napredni števec z LTE CAT1 komunikacijskim vmesnikom, razreda točnosti A za delovno energijo in 2 za jalovo energijo.

Naročnik je tehnične specifikacije za izpostavljene števice določil v podpoglavju „*1.10. Maksimalne dimenzije števecov, priključitev in materiali*“ (kot delu dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila), poglavju „*1. Minimalne zahteve za števice električne energije pri uporabnikih sistema, pri katerih se moč ne meri*“. V podpoglavju „*1.2. Meroslovne in osnovne tehnične zahteve za števice brez merjenja moči*“ navedenega poglavja je naročnik vključil „*Tabelo 1: Minimalne meroslovne in ostale tehnične zahteve*“, v kateri je za izpostavljene števice iz sklopov A in B pod točko 11 zahteval standardno vijačno DIN priključnico.

Dalje je naročnik v podpoglavju „*1.10. Maksimalne dimenzije števecov, priključitev in materiali*“ navedenega poglavja (med drugim) določil:

„Enofazni in trifazni števeci ne smejo presežati dimenzij največjih trenutno še obratujočih klasičnih elektromehanskih števecv./.../.Zunanje dimenzije in položaj pritrdilnih točk mora biti v skladu z DIN 43857./.../“

Za dokazovanje izpolnjevanja tehničnih specifikacij je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila (med drugim) zahteval predložitev vzorcev navedenih števecv (gl. npr. poglavje „10. Vzorci ponujenih artiklov“ dokumenta „Navodila ponudnikom za pripravo ponudbe“, točko 5.1.1. poglavja „5. Preverjanje tehničnih zahtev“ dokumenta „Tehnične zahteve za merilno in komunikacijsko opremo JN MKO“ in točko 16) podpoglavja „5.2. Potrebna dokumentacija“ poglavja „5. Preverjanje tehničnih zahtev“ dokumenta „Tehnične zahteve za merilno in komunikacijsko opremo JN MKO“).

V tej zvezi je vlagatelj v zahtevku za revizijo (pod točko II.i) po vsebini smiselno zatrjeval, da je (v okviru izvedenega vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika) opazil, da ima vzorec enofaznega števca serijske številke 00109346, ki ga je v ponudbi za sklop A predložil izbrani ponudnik, BS (tj. British standard) priključnico in ne standardne DIN vijačne priključnice, tj. priključnice, skladne s standardom DIN 43857, kot je to zahteval naročnik v podpoglavju „1.10. Maksimalne dimenzije števecv, priključitev in materiali“ dokumenta „Tehnične zahteve za merilno in komunikacijsko opremo JN MKO“. Dalje je vlagatelj (pod točko III. zahtevka za revizijo) po vsebini smiselno navajal, da mu sicer ni bil omogočen vpogled v ponudbo izbranega ponudnika v sklopu B, da pa (glede na zasnovo produkta) obstaja velika verjetnost, da je tudi pri vzorcih števecv, ki jih je izbrani ponudnik predložil v ponudbi za sklop B, uporabljena BS priključnica, ne pa priključnica po standardu DIN 43857, kot je to v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval naročnik.

Naročnik je, nasprotno, v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo – s sklicevanjem na izsek iz standarda DIN 43857 in na prikaz fotografije ter dimenzij vzorca enofaznega števca serijske številke 00109346, ki ga je v ponudbi za sklop A predložil izbrani ponudnik – zatrjeval, da je priključnica navedenega vzorca skladna s standardom DIN 43857, posledično pa so v tej zvezi podane navedbe vlagatelja neutemeljene. Kot neutemeljene je naročnik nadalje zavrnil tudi navedbe vlagatelja, da je tudi pri vzorcih števecv, ki jih je izbrani ponudnik predložil v ponudbi za sklop B, uporabljena BS priključnica, ne pa priključnica po standardu DIN 43857.

Državna revizijska komisija ob upoštevanju predstavljene trditvene podlage strank uvodoma ugotavlja, da so bile navedbe vlagatelja v zahtevku za revizijo usmerjene v utemeljevanje, da vzorec enofaznega naprednega števca v sklopu A in vzorca eno- ter trifaznega naprednega števca v sklopu B, ki jih je za dokazovanje izpolnjevanja zahtev iz tehničnih specifikacij v sklopih A ter B v ponudbi predložil izbrani ponudnik, nimajo standardne DIN vijačne priključnice, tj. priključnice, skladne s standardom DIN 43857, posledično pa zahtev iz tehničnih specifikacij ne izpolnjujejo, navedbe naročnika v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo pa so bile usmerjene v (nasprotno) utemeljevanje, da predloženi vzorci navedenih števecv izbranega ponudnika v sklopih A in B imajo standardno DIN vijačno priključnico, tj. priključnico, skladno s standardom DIN 43857, posledično pa zahteve iz tehničnih specifikacij izpolnjujejo.

Ob upoštevanju predstavljene trditvene podlage strank Državna revizijska komisija nadalje ugotavlja, da iz navedb, kot sta jih podala vlagatelj v zahtevku za revizijo in naročnik v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo, spor glede razlage dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila v izpostavljenem delu ne izhaja. Nasprotno, iz predstavljene trditvene podlage strank je razvidno, da sta tako vlagatelj kot naročnik pri podaji navedb v zahtevku za revizijo oziroma v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo izhajala iz stališča, da je naročnik glede navedenih naprednih števecv v sklopih A ter B v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval standardno vijačno DIN priključnico, tj. priključnico, ki je skladna s standardom DIN 43857.

Iz navedenega pa sledi, da sta si bili stranki pri podaji navedb v zahtevku za revizijo oziroma v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo glede razlage dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila enotni. Iz predstavljene trditvene podlage strank je namreč razvidno, da sta tako vlagatelj kot naročnik dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila razumela oziroma jo razlagala na način, da standardna vijačna DIN priključnica pomeni priključnico, ki je skladna s standardom DIN 43857, s takšno razlago navedene dokumentacije pa se strinja tudi Državna revizijska komisija, kot bo pojasnjeno v nadaljevanju.

Upošteva se navedeno gre tako ugotoviti, da med strankama revizijskega postopka – glede na navedbe iz zahtevka za revizijo in odločitve o zavrnitvi zahtevka za revizijo – ni bila sporna razlaga dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, temveč vprašanje, ali imajo vzorci enofaznega naprednega števec v sklopu A in eno- ter trifaznega naprednega števec v sklopu B, ki jih je za dokazovanje izpolnjevanja zahtev iz tehničnih specifikacij v ponudbi predložil izbrani ponudnik, standardno DIN vijačno priključnico oziroma priključnico, ki je skladna s standardom DIN 43857.

Ker je bilo za razrešitev med strankama nastalega spora, s tem pa za ugotovitev dejstva, ali imajo predloženi vzorci navedenih števec izbranega ponudnika standardno vijačno DIN priključnico oziroma priključnico, skladno s standardom DIN 43857, potrebno specifično strokovno znanje, s katerim Državna revizijska komisija ne razpolaga, je ta v zvezi z ugotavljanjem navedenega dejstva odredila pridobitev strokovnega mnenja.

Državna revizijska komisija je imenovanemu strokovnjaku z dopisom z dne 5. 10. 2023 naložila, da v okviru izdelanega strokovnega mnenja (med drugim) odgovori na vprašanje, kaj je t. i. „standardna vijačna DIN priključnica“, poleg tega pa tudi na vprašanja, kaj je predmet urejanja standarda DIN 43857 in kaj navedeni standard določa v zvezi s priključnico. Dalje je Državna revizijska komisija strokovnjaku naložila še, naj (med drugim) na podlagi pregleda vzorcev števec iz ponudbe izbranega ponudnika, ugotovi, ali imajo predloženi vzorci, tj.:

- enofazni napredni števec serijske številke 00109346 z G3 PLC komunikacijskim vmesnikom,
- enofazni napredni števec serijske številke 00109341 z LTE CAT1 komunikacijskim vmesnikom in
- trifazni napredni števec serijske številke 00109373 z LTE CAT1 komunikacijskim vmesnikom

standardno vijačno DIN priključnico oziroma priključnico, ki je skladna s standardom 43857. Državna revizijska komisija je strokovnjaku skupaj z omenjenim dopisom z dne 5. 10. 2023 posredovala relevantno dokumentacijo in navedene vzorce števec iz ponudbe izbranega ponudnika, ki jih je Državni revizijski komisiji na podlagi poziva z dne 27. 9. 2023 dostavil naročnik.

Strokovnjak je v strokovnem mnenju z dne 17. 10. 2023 navedel, da »standardna vijačna DIN priključnica« ni termin, ki bi bil natančno specifikiran oziroma standardiziran. Ker v danem primeru v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila manjka navedba konkretnega standarda DIN, na katerega se izpostavljena zahteva nanaša, nedvoumne definicije termina „standardna vijačna DIN priključnica“ po mnenju strokovnjaka ni mogoče podati. Pojasnilo, kaj je pod navedenim terminom mišljeno, bi tako lahko podal le naročnik, in sicer z navedbo DIN standarda, ki mu mora zadostiti priključnica. Brez navedbe konkretnega DIN standarda, je nadalje pojasnil strokovnjak, pa se termin „standardna DIN vijačna priključnica“ lahko nanaša tako na dimenzije priključnice po standardu DIN 43857 kot tudi na način priključitve števec na omrežje, na material priključnice, izvedbo pritrditve (vijake) ali gorljivost. V nadaljevanju je strokovnjak predstavil vsebino standarda DIN 43857 in pojasnil, da ima navedeni standard pet delov, pri čemer del 1 določa osnovne mere (dimenzije) števec in priključnice za enofazne števec, del 2 določa osnovne mere (dimenzije) števec in priključnice za trifazne števec, del 3 določa osnovne mere (dimenzije) pokrova priključnice za enofazne števec, del 4 določa osnovne mere (dimenzije) pokrova priključnice za trifazne števec, del 5 pa določa osnovne mere (dimenzije) pokrova priključnice za prikllop dodatnih

naprav. Na koncu je strokovnjak odgovoril tudi na vprašanje, ali imajo predloženi vzorci števecov iz ponudbe izbranega ponudnika standardno vijačno DIN priključnico oziroma priključnico, ki je skladna s standardom DIN 43857. Navedeno vprašanje je strokovnjak razdelil na dva dela oziroma na dve (ločeni) vprašanji. Tako je v zvezi s prvim delom zastavljenega vprašanja podal mnenje, da ni mogoče ugotoviti, ali imajo predloženi števeci standardno vijačno DIN priključnico, saj po njegovi oceni manjka navedba standarda DIN v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, na katerega se ta zahteva nanaša. Dalje je strokovnjak v zvezi z drugim delom zastavljenega vprašanja pojasnil, da predloženi vzorci števecov iz ponudbe izbranega ponudnika nimajo priključnice, skladne s standardom DIN 43857. Kot je razvidno iz strokovnega mnenja, so se ugotovljene neskladnosti med zahtevami iz standarda DIN 43857 in predloženimi vzorci nanašale na posamezne dimenzije priključnic, neskladne dimenzije priključnic pa je strokovnjak označil na slikovnem prikazu eno- in trifaznih števecov z izpisanimi osnovnimi dimenzijami števecov ter priključnice po standardu DIN 43857.

Državna revizijska komisija je po prečitvi vlog, s katerimi so se vlagatelj, naročnik ter izbrani ponudnik opredelili do strokovnega mnenja, z dopisom z dne 14. 11. 2023 strokovnjaka zaprosila za pojasnilo glede podanega strokovnega mnenja. V pojasnilu z dne 19. 11. 2023 je strokovnjak (po vsebini smiselno) vztrajal pri ugotovitvah iz strokovnega mnenja.

Na podlagi pregleda strokovnega mnenja Državna revizijska komisija uvodoma ugotavlja, da je strokovnjak pri podaji mnenja glede vprašanja, kaj je standardna vijačna DIN priključnica, zavzel stališče, da v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni določenega konkretnega DIN standarda, s katerim bi priključnica morala biti skladna, zato naj odgovora na navedeno vprašanje ne bi bilo mogoče podati. Enako stališče je strokovnjak zavzel tudi pri podaji mnenja glede vprašanja, ali imajo predloženi vzorci števecov iz ponudbe izbranega ponudnika standardno vijačno DIN priključnico oziroma priključnico, skladno s standardom DIN 43857.

Naročnik in vlagatelj sta se do izpostavljenega dela strokovnega mnenja opredelila. Vlagatelj je v vlogi z dne 23. 10. 2023 strokovnemu mnenju v izpostavljenem delu nasprotoval in (po vsebini smiselno) zatrjeval, da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določil standard DIN 43857 kot tisti (konkretni) DIN standard, s katerim je morala biti skladna priključnica zahtevanih naprednih števecov. Po drugi strani se je naročnik v vlogi z dne 7. 11. 2023 s strokovnim mnenjem v izpostavljenem delu strinjal, četudi je (predhodno) v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo zatrjeval nasprotno, da obravnavani vzorci števecov izbranega ponudnika imajo standardno vijačno DIN priključnico, tj. priključnico, skladno s standardom DIN 43857. Naročnik, ki je navedbe o vzorcih števecov izbranega ponudnika, ki da imajo standardno vijačno DIN priključnico oziroma priključnico, skladno s standardom DIN 43857, lahko podal zgolj ob predpostavki, da je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval skladnost priključnice s standardom DIN 43857, je tako po prejemu strokovnega mnenja pričel zatrjevati, da v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila konkretni DIN standard, s katerim bi morala biti skladna priključnica, ni bil določen.

Ob upoštevanju predstavljenih navedb strank Državna revizijska komisija ugotavlja, da je po seznanitvi strank s strokovnim mnenjem (zaradi novih navedb naročnika o opustitvi določitve konkretnega DIN standarda) med vlagateljem in naročnikom nastal spor o tem, ali je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določil (konkretni) DIN standard, s katerim je morala biti skladna priključnica zahtevanih števecov, oziroma, ali je zahteval, da mora biti priključnica naprednih eno- in trifaznih števecov skladna s standardom DIN 43857. Drugače povedano to pomeni, da je (še) po seznanitvi s strokovnim mnenjem med strankama nastal spor glede razlage dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Vendar pa za razlago dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni pristojen strokovnjak. Stališče (iz strokovnega mnenja z dne 17. 10. 2023 in pojasnila z dne 19. 11. 2023) o domnevnem

umanjkanju navedbe konkretnega DIN standarda v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, s katerim se strokovnjak spušča v razlago navedene dokumentacije, zato presega okvir pristojnosti strokovnjaka in ni pravno upošteveno, posledično pa mu Državna revizijska komisija ni sledila. Vprašanje razlage dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila je namreč pravno in ne dejansko vprašanje, za podajo odgovorov na pravna vprašanja pa je v revizijskem postopku pristojna Državna revizijska komisija.

Državna revizijska komisija v povezavi z nastalim sporom na podlagi vpogleda v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila uvodoma ugotavlja, da je naročnik (minimalne) tehnične zahteve za eno- in trifazne napredne števec, ki jih naroča v sklopih A ter B, določil v poglavju „1. Minimalne zahteve za števec električne energije pri uporabnikih sistema, pri katerih se moč ne meri“ dokumenta »Tehnične zahteve za merilno in komunikacijsko opremo JN MKO«. V navedeno poglavje je naročnik vključil tudi podpoglavje »1.10. Maksimalne dimenzije števecov, priključitev in material«, v okviru katerega je (med drugim) določil:

*»Enofazni in trifazni števeci ne smejo presegati dimenzij največjih trenutno še obratujočih klasičnih elektromehanskih števecov. Način ugotavljanja največjih dimenzij prikazuje **Error! Reference source not found.**.../*

Zunanje dimenzije in položaj pritrdilnih točk mora biti v skladu z DIN 43857. Zaradi manjših dimenzij elektronskih števecov od klasičnih elektromehanskih za katere je omenjeni standard nastal, je dovoljeno odstopanje od standarda le v višini obešala (zgornja pritrdilna točka), ki je lahko po višini nastavljivo oziroma ustrezno prilagodljivo dejanski velikosti števca. Uporabljeni materiali za ohišje števca in pokrov priključnice mora zagotoviti zadostno varnost pred širjenjem požara in morajo biti preskušeni oziroma skladni s SIST EN 60695-2-11 (požarna odpornost ohišja). Mehanska trdnost ohišja mora biti v skladu s standardoma SIST EN 62052-11 in SIST EN 50470-1. Preskusna metoda upogibne napetosti za določanje temperature upogiba pod obremenitvijo polimernih materialov mora biti skladna s standardom SIST EN ISO 75-2. Ohišje in LCD zaslon morata biti odporna na UV sevanje. Glavne priključne sponke priključnice morajo omogočati priključitev vodnikov s presekom od 2,5 mm² do 25 mm² ali več. Pomožne priključne sponke za priključitev zunanje opreme in pomožnih naprav (Npr.: I/O releji, tipke, ostale vijačne sponke, itd) morajo omogočati priključitev vodnikov z minimalnim prerezom 1,5 mm² in so lahko izvedene kot vijačne ali vzmetne sponke.../«

Že na podlagi citiranega dela podpoglavja »1.10. Maksimalne dimenzije števecov, priključitev in material« Državna revizijska komisija pritrjuje vlagatelju, da se navedeno podpoglavje ne nanaša zgolj na števec, pač pa tudi na priključnico. Slednja je v navedenem podpoglavju na več mestih celo izrecno omenjena, poleg tega pa med strankama ni sporno, da je priključnica spojno mesto med distribucijsko mrežo ter hišno instalacijo in zato pojmovana kot poglobitveni del priključitve merila, na priključitev pa se, kot je razvidno že iz njegovega naslova, nanaša tudi navedeno podpoglavje. Nobenega dvoma ne more biti zato, da naročnik v navedenem podpoglavju določa zahteve tako za števec kot tudi za priključnico.

Pregled citiranega dela podpoglavja nadalje pokaže, da je naročnik v okviru slednjega, v katerem je skupaj uredil števec in priključnico, določil, da morajo biti zunanje dimenzije in položaj pritrdilnih točk skladni s standardom DIN 43857. Ker standard DIN 43857, kot izhaja iz strokovnega mnenja – ki ga Državna revizijska komisija v tem delu ocenjuje kot jasno, nedvoumno in prepričljivo – (skupaj) določa tako dimenzije števca kot tudi priključnice, ne more biti dvoma, da je naročnik zahtevo po skladnosti s standardom DIN 43857 določil (tudi) za priključnico.

Ob navedenem ne gre spregledati, da je naročnik v podpoglavje „1.2. Meroslovne in osnovne tehnične zahteve za števec brez merjenja moči“ poglavja „1. Minimalne zahteve za števec električne energije pri uporabnikih sistema, pri katerih se moč ne meri“ v dokument »Tehnične

zahteve za merilno in komunikacijsko opremo JN MKO« vključil „Tabelo 1: Minimalne meroslovne in ostale tehnične zahteve“. V navedeni tabeli je naročnik, kot pove že njen naslov, določil minimalne tehnične zahteve za eno- in trifazne napredne števec, ki jih naroča v konkretnem primeru. Kot eno izmed tehničnih zahtev za navedene števec je naročnik pod točko 11 izpostavljene tabele določil standardno vijačno DIN priključnico.

Kot izhaja iz strokovnega mnenja, ki ga Državna revizijska komisija v izpostavljenem delu ocenjuje kot jasno in prepričljivo, v tem delu pa mu ne nasprotujeta niti vlagatelj niti naročnik, standardna vijačna DIN priključnica ni termin, ki bi bil standardiziran in s tem vnaprej enoznačno določen, pač pa je njegovo vsebino potrebno opredeliti vsakokrat znova, in sicer z navedbo konkretnega DIN standarda, ki se v povezavi s standardno vijačno DIN priključnico zahteva v posameznem primeru. Dalje gre na podlagi strokovnega mnenja ugotoviti še, da se lahko termin standardna vijačna DIN priključnica (med drugim) nanaša tudi na dimenzije priključnice po standardu DIN 43857.

Ker je Državna revizijska komisija že ugotovila, da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval skladnost priključnice s standardom DIN 43857, standard DIN 43857 pa je, kot pokaže pregled dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, hkrati tudi edini DIN standard, ki ga naročnik (izrecno) navaja v omenjeni dokumentaciji, zahteva po standardni vijačni DIN priključnici po presoji Državne revizijske komisije pomeni zahtevo po priključnici, ki je skladna s standardom DIN 43857.

Pri tem ne gre spregledati, da sta dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila v delu zahteve po standardni vijačni DIN priključnici do seznanitve s strokovnim mnenjem na predstavljeni način razumela tako vlagatelj kot tudi naročnik. Kot že pojasnjeno, je vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjeval, da vzorci eno-faznih in trifaznega naprednega števca iz ponudbe izbranega ponudnika nimajo standardne vijačne DIN priključnice, tj. priključnice, ki je skladna s standardom DIN 43857, naročnik pa je temu nasprotoval in zatrjeval, da navedeni vzorci števecov takšno priključnico imajo. Šele po seznanitvi s strokovnim mnenjem je naročnik svoje navedbe spremenil in pričel zatrjevati, da v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni izrecno zahteval skladnosti s standardom DIN 43857 in da je zahteva po standardni vijačni DIN priključnici pomanjkljivo določena, saj da v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila umanjka navedba konkretnega DIN standarda, na katerega se izpostavljena zahteva nanaša. Ob navedenem pa ne gre prezreti, da naročnik, ki je med revizijskim postopkom svoje navedbe glede pravno pomembnih dejstev spremenil, razlogov za spremembo trditvene podlage ni niti pojasnil. (Tudi) v luči umanjkanja navedbe razlogov je zato po oceni Državne revizijske komisije potrebno presojati naknadno spremembo trditvene podlage naročnika, pri čemer gre izpostaviti, da je (tudi) naročnik v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo – enako kot vlagatelj v zahtevku za revizijo – izhajal iz predpostavke, da je v dokumentaciji v zvezi z oddajo v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval skladnost priključnice s standardom DIN 43857.

Tudi sicer med strankama ni sporno, da je standard DIN 43857 med strokovnjaki s področja predmeta javnega naročila splošno znan, niti med njima ni sporno, da so vse do današnjih dni slovenske distribucije nabavljale števec izključno po standardu DIN 43857. Še toliko bolj je zato po oceni Državne revizijske komisije utemeljen zaključek, da je zahteva po standardni vijačni DIN priključnici, ki v konkretnem primeru pomeni priključnico, skladno s standardom DIN 43857, jasna, natančna ter nedvoumna in so jo lahko enako razumeli vsi povprečno usposobljeni ter običajno skrbni ponudniki, za katere se vendarle predpostavlja, da so strokovnjaki na področju predmeta konkretnega javnega naročila. Zaključek, da je bilo potrebno zahtevo po standardni vijačni DIN priključnici v konkretnem primeru razlagati v povezavi z zahtevo po skladnosti priključnice s standardom DIN 43857, pa je nenazadnje potrjen tudi z dejstvom, da je standard DIN 43857 edini DIN standard, ki je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila (izrecno) naveden, omenjeni DIN standard pa se (poleg na števec) nanaša prav na priključnico.

Glede na navedeno so neutemeljene trditve naročnika, (prvič) podane (še) po seznanitvi s strokovnim mnenjem, da v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni eksplicitno zahteval skladnosti s standardom DIN 43857. Dalje so – glede na navedeno – neutemeljene tudi navedbe naročnika o tem, da je zahteva po standardni DIN vijačni priključnici zaradi umanjkanja navedbe konkretnega DIN standarda pomanjkljivo določena, posledično pa, da je dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila nejasna. Državna revizijska komisija je, kot že pojasnjeno, ugotovila nasprotno, pri čemer se v izogib ponavljanju na tem mestu sklicuje na razloge, ki jih je v tej zvezi v predmetni odločitvi že podala. Ker dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila po oceni Državne revizijske komisije ni nejasna, je pravno nepomembna navedba naročnika o tem, da morebitnih nejasnosti v navedeni dokumentaciji po poteku roka za oddajo ponudb ni mogoče razlagati v škodo izbranega ponudnika. Ob navedenem Državna revizijska komisija dodaja, da naročnik, četudi zatrjuje, da je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila umanjkala navedba konkretnega DIN standarda, s katerim bi morala biti skladna priključnica, niti v postopku pravnega varstva ne pojasni, kateri je tisti konkretni DIN standard, katerega navedba naj bi umanjkala. V tej zvezi naročnik sicer navaja, da je z zahtevo po standardni DIN vijačni priključnici mišljena razporeditev napetostnih in tokovnih vodnikov. Ker pa izpostavljena navedba ni podprta z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, poleg tega pa je tudi v neskladju s pojasnilom strokovnjaka, da je vsebina zahteve po standardni DIN vijačni priključnici odvisna od navedbe konkretnega DIN standarda, izpostavljeni navedbi ni mogoče slediti.

S pojasnilom strokovnjaka, da je vsebina zahteve po standardni DIN vijačni priključnici odvisna od navedbe konkretnega DIN standarda, je nadalje v nasprotju tudi navedba izbranega ponudnika iz vloge z dne 23. 10. 2023, da zahteva po »standardni vijačni DIN priključnici« pomeni, da mora imeti števec električne energije priključnico, kjer se uporablja vijake za privitje vodnika (inštalacija iz omrežja ter inštalacija proti kupcu). V tej zvezi izbrani ponudnik zatrjuje, da se v Sloveniji uporablja DIN način priključitve faznih in ničelnega vodnika. Omenjena priključitev je v Sloveniji definirana v sistemskih navodilih, kjer je po zatnjevanju izbranega ponudnika uporabljena izpostavljena priključitev števca električne energije, rezultat navedenega pa naj bi bila standardna vijačna DIN priključnica. Tudi sicer gre v zvezi z izpostavljenimi navedbami ugotoviti, da je iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila jasno izhajala zahteva po priključnici, skladni s standardom DIN 43857, posledično pa je bila tudi zahteva po standardni vijačni DIN priključnici nedvoumna in natančno določena, zato navedbam izbranega ponudnika, ki niso podprte niti z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila niti s strokovnim mnenjem, ni mogoče slediti. Iz enakih razlogov tudi ni mogoče slediti navedbi izbranega ponudnika iz vloge z dne 2. 8. 2023, da je ponujena oprema v skladu z DIN razporeditvijo faznih in ničelnih vodnikov števca, ki je poleg tega tudi nekonkretizirana in že zato neutemeljena, izbrani ponudnik pa za ugotavljanje njene utemeljenosti tudi sicer ne predlaga nobenih dokazov.

Izbrani ponudnik v vlogi z dne 23. 10. 2023 navaja tudi, da v konkretnem primeru ponuja enofazni napredni števec z maksimalnim tokom 80 A in trifazni napredni števec z maksimalnim tokom 100 A, pri čemer standard DIN 43857 za števce z maksimalnim tokom, večjim od 60 A, ne obstaja, posledično pa navedeni števci ne morejo biti skladni z navedenim standardom.

V tej zvezi Državna revizijska komisija ugotavlja, da izbrani ponudnik izpostavljene navedbe prvič podaja še v vlogi, s katero se opredeljuje do strokovnega mnenja, pri čemer pa niti ne zatrjuje, še manj pa izkaže, da teh navedb ni mogel podati že v vlogi, s katero se je izjasnil o navedbah vlagatelja iz zahtevka za revizijo. Ker vlagatelj v postopku pravnega varstva po tem, ko naročnik že odloči o zahtevku za revizijo, praviloma ne sme navajati novih kršitev, dejstev in predlagati novih dokazov (prim. šesti odstavek 29. člena ZPVPJN), tudi izbrani ponudnik v vlogi, vloženi po naročnikovi odločitvi o zahtevku za revizijo, praviloma ne sme navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov. Posledično so izpostavljene navedbe izbranega ponudnika prepozne, s tem pa pravno neupoštevne.

Upoštevaje navedeno Državna revizijska komisija zaključuje, da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval, da morajo imeti eno- in trifazni napredni števcji, ki jih v konkretnem primeru naroča, standardno vijačno DIN priključnico, tj. priključnico, skladno s standardom DIN 43857.

Državna revizijska komisija na podlagi pregleda strokovnega mnenja ugotavlja, da je strokovnjak po pregledu predloženih vzorcev števcjev iz ponudbe izbranega ponudnika podal mnenje, da slednji nimajo priključnice, skladne s standardom DIN 43857. Državna revizijska komisija v izpostavljenem delu strokovno mnenje ocenjuje kot jasno in prepričljivo, strokovnemu mnenju pa glede ugotovitve o neskladnosti priključnice navedenih števcjev izbranega ponudnika s standardom DIN 43857 niso nasprotovali niti stranki postopka niti izbrani ponudnik.

Iz strokovnega mnenja v tej zvezi izhaja, da enofazni napredni števec serijske številke 00109346 z G3 PLC komunikacijskim vmesnikom in enofazni napredni števec serijske številke 00109341 z LTE CAT1 komunikacijskim vmesnikom nimata priključnice, skladne s standardom DIN 43857. Strokovnjak nadalje ugotavlja, da so neskladne z navedenim standardom nekatere dimenzije priključnice, ki jih označi na sliki 3. Iz slike 3 je razvidno, da je v neskladju s standardom DIN 43857 sedem dimenzij priključnice navedenih števcjev.

Dalje iz strokovnega mnenja izhaja, da tudi trifazni napredni števec serijske številke 00109373 z LTE CAT1 komunikacijskim vmesnikom nima priključnice, skladne s standardom DIN 43857. Strokovnjak v tej zvezi ugotavlja, da so neskladne z navedenim standardom nekatere dimenzije priključnice, ki jih označi na sliki 5. Iz slike 5 je razvidno, da je v neskladju s standardom DIN 43857 sedem dimenzij priključnice navedenega števca.

Ob upoštevanju navedenega Državna revizijska komisija zaključuje, da navedeni števcji izbranega ponudnika nimajo priključnice, skladne s standardom DIN 43857, posledično pa ne izpolnjujejo zahteve po standardni vijačni DIN priključnici. To nadalje pomeni, da je naročnik napačno ugotovil, da enofazni napredni števec z G3 PLC komunikacijskim vmesnikom iz ponudbe izbranega ponudnika za sklop A in eno- ter trifazni napredni števec z LTE CAT1 komunikacijskim vmesnikom iz ponudbe izbranega ponudnika za sklop B izpolnjujejo zahteve iz tehničnih specifikacij, posledično pa je kršil 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3 v povezavi s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3, ko je ponudbo izbranega ponudnika v sklopih A ter B ocenil kot dopustno in izbranemu ponudniku v navedenih sklopih oddal javno naročilo.

Ob navedenem Državna revizijska komisija pojasnjuje še, da ni obravnavala navedb strank o tem, ali imajo navedeni števcji priključnico po BS, kot tudi ne navedb o tem, kakšna je poglobljena razlika med BS in standardom DIN 43857. Ker se je v postopku pravnega varstva izkazalo, da navedeni napredni števcji, ki jih v sklopih A in B ponuja izbrani ponudnik, ne izpolnjujejo zahteve po standardni vijačni DIN priključnici oziroma nimajo priključnice, skladne s standardom DIN 43857, kot je to v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval naročnik, izpostavljene navedbe, četudi bi bile utemeljene, ne bi več mogle vplivati na drugačno odločitev Državne revizijske komisije. Posledično je Državna revizijska komisija kot nepotrebne zavrnila v zvezi z izpostavljenimi navedbami predlagane dokaze vlagatelja z vpogledom v slikovno gradivo s prikazom priključnih shem. Poleg navedenega je Državna revizijska komisija kot nepotreben zavrnila tudi dokazni predlog naročnika z vpogledom v sliko, ki je prikazovala stran iz standarda DIN 43857, sliko enofaznega števca serijske številke 00109346 in sliko s predstavljenimi dimenzijami števca enofaznega števca tip S12U16. Z navedenimi dokaznimi predlogi je namreč naročnik dokazoval utemeljenost navedb glede skladnosti priključnice ponujenih števcjev izbranega ponudnika s standardom DIN 43857, za ugotavljanje utemeljenosti teh navedb pa je Državna revizijska komisija odredila pridobitev strokovnega mnenja, kateremu naročnik v izpostavljenem delu ni nasprotoval.

Ker je Državna revizijska komisija zahtevku za revizijo v sklopih A in B ugodila že na podlagi ugotovljenih kršitev naročnika pri presoji izpolnjevanja zahteve po standardni DIN priključnici, v nadaljevanju ni obravnavala preostalih navedb vlagatelja v zvezi z zatrjevanimi kršitvami naročnika pri ocenjevanju ponudbe izbranega ponudnika v sklopih A in B, saj slednje ne bi več mogle vplivati na drugačno odločitev Državne revizijske komisije. Posledično je Državna revizijska komisija kot nepotrebne zavrnila dokaze, ki sta jih stranki predlagali za ugotavljanje utemeljenosti neobravnavanih navedb.

V nadaljevanju je Državna revizijska komisija obravnavala še navedbe vlagatelja o tem, da naročnik ni ravnal pravilno, ko je ponudbo vlagatelja v sklopu B zavrnil kot nedopustno, posledično pa naj bi kršil določila ZJN-3, ko vlagatelju ni omogočil vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika v sklopu B.

Državna revizijska komisija na podlagi vpogleda v dokument »*Tehnične zahteve za merilno in komunikacijsko opremo JN MKO*« (kot del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila) ugotavlja, da je naročnik v poglavju »5. Preverjanje tehničnih zahtev« (med drugim) določil:

»Ponudnik mora ob oddaji ponudbe priložiti vsa potrebna dokazila, ki jih zahteva naročnik in so potrebni za dokazovanje skladnosti ponujene merilno komunikacijske opreme tem tehničnim zahtevam. Naročnik bo na priloženih testnih vzorcih preveril dejansko skladnost./.../«

Dalje je naročnik v podpoglavju »5.1. Potrebna dokumentacija« navedenega poglavja (med drugim) zapisal:

»Ponudnik mora priložiti lastno dokumentacijo, iz katere je razvidno izpolnjevanje naslednjih zahtev:

/.../

2)Certifikat o odobritvi tipa merila skladno s Pravilnikom o načinih ugotavljanja skladnosti za posamezne vrste merilnih instrumentov ter o vrstah in načinih njihove označitve z oznakami skladnosti (Ur. list RS, št. 72/01, 53/07 in 79/13) za števec jalove energije./.../«

Državna revizijska komisija na podlagi vpogleda v naročnikov dokument »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« z dne 19. 7. 2023 ugotavlja, da je naročnik ponudbo vlagatelja v sklopu B zavrnil kot nedopustno, ker vlagatelj v ponudbi za navedeni sklop za števec jalove energije ni predložil zahtevanega certifikata o odobritvi tipa merila, temveč potrdilo Urada RS za meroslovje, da je za ponujeno opremo vložil zahtevo za odobritev tipa, kar pa po oceni naročnika ne izpolni zahteve.

Med strankama postopka ni sporno, da vlagatelj v ponudbi za sklop B za števec jalove energije ni predložil zahtevanega certifikata o odobritvi tipa merila, o navedenem pa se je z vpogledom v ponudbo vlagatelja za sklop B prepričala tudi Državna revizijska komisija. Dalje med strankama tudi ni sporno, da je vlagatelj za ponujeni števec jalove energije v ponudbi za sklop B (namesto zahtevanega certifikata o odobritvi tipa merila) predložil potrdilo Urada RS za meroslovje, da je za ponujeno opremo šele vložil zahtevo za odobritev tipa, navedeno pa je potrjeno tudi z vpogledom v ponudbo vlagatelja za sklop B.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo (po vsebini smiselno) navaja, da je v ponudbi sicer res predložil potrdilo Urada RS za meroslovje o vložitvi zahteve za odobritev tipa, vendar je kasneje zahtevana certifikata za ponujeno opremo pridobil in ju tudi prilaga k zahtevku za revizijo. Glede na navedeno je izpostavljena zahteva po mnenju vlagatelja izpolnjena, njegova ponudba za sklop B pa dopustna.

Upošteva je izpostavljeno trditveno podlago vlagatelja Državna revizijska komisija uvodoma pojasnjuje, da je namen predložitve dokazil o skladnosti ponujenega predmeta z naročnikovimi zahtevami, kar po svoji naravi predstavlja tudi zahtevani certifikat o odobritvi tipa merila, v tem, da lahko naročnik preveri, ali ponujeni predmet izpolnjuje tehnične zahteve in ali je posledično ponudbo mogoče oceniti kot dopustno (prim. npr. odločitve Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-207/2019, 018-131/2022, 018-119/2023). Ob navedenem gre dodati, da ZJN-3 določa zgolj izhodišča oziroma daje podlago, da lahko naročnik v okviru dokazil zahteva različna tehnična poročila, potrdila, kataloge, certifikate, izjave itd., naročnik pa je tisti, ki v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila v vsakem konkretnem primeru posebej določi vrsto dokazil oziroma način dokazovanja tehničnih zahtev v ponudbi.

Ob dejstvu, da torej naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določi tudi zahteve v zvezi z dokazovanjem, velja nadalje pojasniti, da je naročnik pri pregledu ponudb dolžan ravnati strogo v skladu z zahtevami, ki jih je v navedeni dokumentaciji sam določil (prim. npr. sodbe Sodišča EU v zadevah C-496/99 P, Komisija proti CAS Succhi di Frutta, točka 115, C-336/12, Manova, točka 40, in C-42/13, Cartiera dell'Adda, točka 42, ter odločitve Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-152/2019, 018-076/2020, 018-119/2023). Ta stroga obveznost, ki se nanaša na pregled ponudb, izhaja iz načel enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3) in transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3), ki zavezujeta naročnike v postopkih oddaje javnih naročil.

Glede na predstavljena izhodišča je treba v konkretnem primeru zakonitost naročnikovega ravnanja pri pregledu vlagateljeve ponudbe v sklopu B presoјati ob upoštevanju zahtev, ki jih je naročnik v zvezi z dokazovanjem izpolnjevanja tehničnih specifikacij določil v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila.

V tej zvezi Državna revizijska komisija ob upoštevanju zgoraj citiranega izseka iz poglavja »5. Preverjanje tehničnih zahtev« ugotavlja, da je naročnik v obravnavanem primeru v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila izrecno zahteval, da morajo ponudniki vsa potrebna dokazila, ki jih zahteva naročnik, torej tudi certifikat o odobritvi tipa merila za števec jalove energije, predložiti že v ponudbi. Da so morali ponudniki navedeni certifikat predložiti že v ponudbi, vlagatelj tudi sicer ne zanika.

Iz tega pa sledi, da vlagatelj, ki v ponudbi za sklop B za števec jalove energije ni predložil izrecno zahtevanega certifikata o odobritvi tipa merila, temveč potrdilo Urada RS za meroslovje o vložitvi zahteve za pridobitev odobritve tipa, zahteve naročnika po predložitvi certifikata o odobritvi tipa merila ni izpolnil. Ker že iz umestitve zahteve po predložitvi navedenega certifikata v dokument »Tehnične zahteve za merilno in komunikacijsko opremo JN MKO« izhaja, da je naročnik navedeni certifikat zahteval kot dokazilo za izpolnjevanje tehničnih zahtev oziroma specifikacij, ponudbe pa v delu, ki se veže na tehnične specifikacije (razen v primeru očitne napake, ki pa je vlagatelj ne zatrjuje) v skladu s šestim odstavkom 89. člena ZJN-3 ni dopustno dopoljevati, naročniku ni mogoče očitati kršitev določb ZJN-3 in dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ker je ponudbo vlagatelja za sklop B zaradi opustitve predložitve navedenega certifikata zavrnil kot nedopustno.

Takšnega zaključka ne more spremeniti (po vsebini smiselna) navedba vlagatelja o tem, da je kasneje (tj. po poteku roka za oddajo ponudb) navedena certifikata pridobil in ju priložil k zahtevku za revizijo, zato se šteje zahteva po predložitvi certifikata za izpolnjeno.

Naročnik namreč zahteve glede dokazovanja izpoljenosti tehničnih specifikacij po poteku roka za predložitev ponudb ne more razlagati drugače, kot se glasi, posledično pa je ne more razlagati na način, da je mogoče navedeni certifikat, katerega predložitev je zahteval že v ponudbi, predložiti šele naknadno, po poteku roka za oddajo ponudb, pri čemer je tak certifikat poleg tega

tudi pridobljen šele po roku za oddajo ponudb. S takšno drugačno (tj. blažjo oziroma manj strogo) razlago bi namreč naročnik določal dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila po poteku roka za prejem ponudb, kar pa je v nasprotju ne le z načelom enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3) in načelom transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3), temveč tudi s prvo povedjo iz drugega odstavka 67. člena ZJN-3, ki določa, da po poteku roka za prejem ponudb naročnik ne sme več spreminjati ali dopolnjevati dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Poleg tega ne gre prezreti, da je lahko predmet postopka pravnega varstva zgolj naročnikovo ravnanje v postopku javnega naročanja (prim. prvi odstavek 5. člena ZPVPJN). To pomeni, da je lahko predmet zadevnega postopka pravnega varstva le naročnikovo ravnanje pri pregledu vlagatelje ponudbe oziroma vprašanje, ali je naročniku mogoče očitati kršitve pri zaključku, da vlagatelj v ponudbi za sklop B za števec jalove energije ni predložil certifikata o odobritvi tipa merila in je zato njegova ponudba nedopustna. Ni pa mogoče naročniku očitati kršitev, ker presoje vlagateljeve ponudbe za sklop B ni opravil na podlagi certifikatov, ki jih je vlagatelj predložil naknadno, šele v postopku pravnega varstva, in katerih naročnik že po naravi stvari ni mogel upoštevati pri pregledu ponudbe oziroma pri sprejemu izpodbijane odločitve.

Glede na navedeno vlagatelj ni uspel izkazati, da je naročnik kršil ZJN-3 in dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, ko je ponudbo vlagatelja v sklopu B ocenil kot nedopustno, posledično pa so neutemeljene vlagateljeve navedbe o tem, da je naročnik kršil ZJN-3, ko vlagatelju ni omogočil vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika v sklopu B. V skladu s petim odstavkom 35. člena ZJN-3 mora namreč naročnik, ki je izvedel popoln pregled vseh ponudb, vpogled v ponudbo izbranega ponudnika omogočiti zgolj tistim ponudnikom, ki so oddali dopustno ponudbo.

Četudi torej vlagatelj ni uspel izkazati kršitev naročnika pri ocenjevanju njegove ponudbe v sklopu B, pa je po drugi strani uspel izkazati kršitve naročnika pri ocenjevanju ponudbe izbranega ponudnika za sklopa A ter B. Posledično je Državna revizijska komisija na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN vlagateljevemu zahtevku za revizijo ugodila in razveljavila odločitev naročnika v sklopih A in B, kot izhaja iz dokumenta *»Odločitev o oddaji javnega naročila«* z dne 19. 7. 2023.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo in nadaljnjih vlogah uveljavlja tudi povračilo stroškov postopka pravnega varstva.

Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik v skladu s tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso.

Taksa za predrevizijski in revizijski postopek znaša v primeru, ko se zahtevek za revizijo nanaša na odločitev o izbiri strank(e) okvirnega sporazuma, sprejeto v odprtem postopku, 6.000,00 EUR (prim. drugi odstavek 71. člena ZPVPJN).

V skladu z drugim odstavkom 48. člena ZJN-3 je treba za okvirni sporazum šteti sporazum med enim ali več naročniki in enim ali več gospodarskimi subjekti, katerega predmet je določitev pogojev, s katerimi se uredijo naročila, ki se oddajo v posameznem obdobju, zlasti v zvezi s ceno in, če je ustrezno, predvideno količino. Če se okvirni sporazum sklene z enim samim gospodarskim subjektom, se naročila na podlagi sporazuma oddajo v skladu s pogoji iz okvirnega sporazuma (prva poved šestega odstavka 48. člena ZJN-3).

Državna revizijska komisija na podlagi vpogleda v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila ugotavlja, da je naročnik v obravnavani zadevi (med drugim):

- v »Navodilih ponudnikom za pripravo ponudbe«, pod poglavjem »2. Predmet javnega naročila« določil, da v sklopu A naroča:
 1. enofazni napredni števec z G3 PLC komunikacijskim vmesnikom, razreda točnosti A za delovno energijo in 2 za jalovo energijo,
 2. trifazni napredni števec z G3 PLC komunikacijskim vmesnikom, razreda točnosti A za delovno energijo in 2 za jalovo energijo,
 3. industrijski števec delovne in jalove energije z RS485 komunikacijskim vmesnikom, razreda točnosti B za delovno energijo in 2 za jalovo energijo, ter
 4. podatkovni zbiralnik z zahtevanimi komunikacijskimi vmesniki,v sklopu B pa naroča:
 1. enofazni napredni števec z LTE CAT1 komunikacijskim vmesnikom, razreda točnosti A za delovno energijo in 2 za jalovo energijo, ter
 2. trifazni napredni števec z LTE CAT1 komunikacijskim vmesnikom, razreda točnosti A za delovno energijo in 2 za jalovo energijo;
- v »Navodilih ponudnikom za pripravo ponudbe«, pod poglavjem »4. Rok in način predložitve ponudbe« navedel, da »/.../zaradi narave javnega naročila ni mogoče v celoti vnaprej določiti točnega števila posameznih kosov blaga/.../«, zato »/.../je potrebno šteti, da so predvidene količine posamezne vrste blaga zgolj okvirne in lahko odstopajo glede na dejanske potrebe posameznega naročnika v obsegu, kot je predvideno v vzorcu pogodbe/.../«;
- v 2. členu »Vzorca pogodbe« (med drugim) navedel, da »pogodbeni stranki s to pogodbo določita splošne in posebne prodajne pogoje in okvirni obseg dobave po priloženi specifikaciji. Količine po pogodbi so predvidene količine v obdobju trajanja pogodbe. Kupec si pridržuje pravico variacije opreme v obsegu +/- 20% količine opreme, pri čemer cena na enoto posamezne opreme ostane nespremenjena, prodajalec pa se zavezuje dobaviti opremo v okviru navedenih variacij. Dobave blaga se bodo vršile sukcesivno glede na potrebe kupca, pri čemer ta predvideva kvartalna naročila opreme, lahko pa tudi drugače.«;
- v 5. členu »Vzorca pogodbe« (med drugim) zapisal, da se pogodbeni stranki »/.../dogovorita, da bo prodajalec izvršil sukcesivne dobave pogodbenega blaga v zahtevanem obsegu v maksimalnem roku 30 dni od posameznega naročila/.../«.

Iz predstavljenih določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila izhaja, da bo izbrani ponudnik v sklopih A in B navedeno opremo (blago) dobavljal sukcesivno, na podlagi posameznih naročil, ki jih bo naročnik v obdobju dveh let oddajal izbranemu ponudniku po pogojih, določenih z obravnavano pogodbo. Dalje iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila izhaja, da se bodo posamezne dobave blaga izvajale glede na potrebe kupca (tj. posameznega naročnika), pri čemer ta načeloma predvideva kvartalna naročila opreme, ni pa to nujno. Na dejanske potrebe kupca (tj. posameznega naročnika) pa nista vezana le izvedba in čas posameznih dobav, temveč tudi količine posameznih vrst blaga, ki bodo predmet vsakokratne dobave. Naročnik je namreč v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila izrecno navedel, da zaradi narave javnega naročila ni mogoče vnaprej določiti natančnega števila posameznih kosov blaga, zato je potrebno šteti, da so predvidene količine posamezne vrste blaga, kot izhajajo iz navedene dokumentacije, zgolj okvirne in odvisne od dejanskih potreb posameznega naročnika. Ob dejstvu, da je tako v sklopu A kot v sklopu B vrst blaga več in se bodo posledično posamezni naročniki o vrstah ter količinah blaga, ki bodo predmet posameznih dobav, odločali sproti glede na njihove dejanske potrebe, ni dvoma, da bo pred oddajo posameznega naročila med posameznim naročnikom in izbranim ponudnikom potrebna tudi komunikacija (vsaj glede vrste in količine naročenega blaga). Ker bodo torej posamezni naročniki blago, ki je predmet konkretnega javnega naročila, na podlagi sklenjene pogodbe v obdobju dveh let tako po vrstah kot po količinah blaga naročali (le) glede na dejanske potrebe s posameznimi naročili, vezanimi na predhodno komunikacijo z izbranim

ponudnikom, v obravnavanem primeru ne gre za običajno pogodbo o izvedbi javnega naročila, pač pa za okvirni sporazum z enim gospodarskim subjektom po 48. členu ZJN-3 (prim. odločitve Državne revizijske komisije v zadevah, št. 018-026/2018, 018-153/2019, 018-011/2020 in 018-108/2022).

Glede na navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročnik višine takse za predrevizijski in revizijski postopek ni določil pravilno, saj ta v primeru zahtevka za revizijo zoper odločitev o izbiri stranke okvirnega sporazuma, sprejeto v odprtem postopku, v skladu z drugim odstavkom 71. člena ZPVPJN znaša 6.000,00 EUR in ne 25.000,00 EUR, kolikor jo je v konkretnem primeru odmeril naročnik.

Ker je vlagatelj takso plačal v skladu s pravnim poukom naročnika, tj. v višini 25.000,00 EUR (gl. izpisek z dne 27. 7. 2023), jo je preplačal. Državna revizijska komisija bo zato o preplačanem delu takse odločila v skladu z 72. členom ZPVPJN in ministrstvu, pristojnemu za finance, naložila, da vlagatelju vrne preveč plačano takso v višini 19.000,00 EUR (druga alineja četrtega odstavka 72. člena ZPVPJN).

Ob dejstvu, da je v konkretnem primeru zahtevk za revizijo utemeljen, Državna revizijska komisija dalje ugotavlja, da je vlagatelj v skladu s tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN upravičen do povračila potrebnih stroškov postopka pravnega varstva. Državna revizijska komisija je zato kot potrebnega vlagatelju priznala priglašeni strošek plačane takse za predrevizijski in revizijski postopek v višini 6.000,00 EUR ter priglašeni strošek plačanega predujma za izdelavo strokovnega mnenja v višini 1.100,00 EUR.

Državna revizijska komisija pa vlagatelju ni priznala administrativnih stroškov, ki jih je vlagatelj v zahtevku za revizijo priglasil v višini 50,00 EUR v DDV, v nadaljnjih vlogah pa v višini dodatnih 150,00 EUR z DDV. Vlagatelj je namreč izpostavljene stroške opredelil zgolj s splošno navedbo »administrativni stroški«, tej navedbi pa pripisal znesek, zato ni mogoče ugotoviti, katere konkretne stroške naj bi priglašeni administrativni stroški zajemali (npr. stroške za fotokopije, stroške poštnih storitev), posledično pa ni mogoče presoditi, ali in v kakšni višini so navedeni stroški bili potrebni. Ker torej vlagatelj v zahtevi za vračilo administrativnih stroškov ni opredeljeno navedel, kot mu to nalaga druga poved petega odstavka 70. člena ZPVPJN, mu slednjih ni bilo mogoče priznati.

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju kot potrebne priznala stroške v višini 7.100,00 EUR. Ker pa je vlagatelj z zahtevkom za revizijo uspel le delno (tj. v delu, ki se nanaša na kršitve naročnika pri ocenjevanju ponudbe izbranega ponudnika v sklopih A in B, ne pa tudi v delu, ki se nanaša na kršitve naročnika pri ocenjevanju njegove ponudbe), je Državna revizijska komisija odločila, da se vlagatelju – v skladu z doseženim uspehom v revizijskem postopku, ki ga ocenjuje na 1/2 – povrne le 1/2 potrebnih stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva, tj. 3.550,00 EUR (prim. drugi odstavek 154. člena Zakona o pravnem postopku, Uradni list RS, št. 26/1999 s sprem., v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju priznala stroške v višini 3.550,00 EUR, ki mu jih je naročnik dolžan povrniti v roku 15 dni od prejema tega sklepa (in ne od pravnomočnosti odločitve, kot to brez pravne podlage zahteva vlagatelj), v primeru zamude pa skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od prvega dne po poteku roka za prostovoljno izpolnitev do plačila. Višjo stroškovno zahtevo vlagatelja je Državna revizijska komisija zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Igor Luzar, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti (po eReviziji):

- naročniku (tudi na e-naslov: info@eles.si),
- vlagatelju,
- izbranemu ponudniku,
- RS MJU.

V vednost:

- Oddelek za splošne, pravne, finančne in kadrovske zadeve, tu.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.